

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Upravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši

Gg. naročnikom in prijateljem „Slovenskega Naroda“.

Prosimo sedaj ob obnovljenji osmega polletja, da vsi gospodje naročniki, ki imajo naročnino za naš edini in prvi slovenski dnevnik še plačati, to gotovo hitro storé, kakor tudi prosimo vse dolžnike, da svoj odlašani dolg naši administraciji precej poravnajo. List nas stane drag denar, posamezniki ne morejo in nečejo žrtvovati za izgubo; naj torej vsak rodoljub stori svojo malo dolžnost, da naš list ne bode v stiskah. Isto tako naj prijatelji naši na to gledajo, da bode naš slovenski dnevnik gotovo naročen po vseh javnih prostorih, krčmah, kavarnah itd. kamor le nekoliko Slovencev zahaja, in da mu mej svojimi znanci povsod kakšnega novega naročnika dobé. Slovensko novinarstvo, najvažnejši stebler narodnega gibanja, je sedaj, in bode še precej časa navezano na požrtvovanje rodoljubnega občinstva. Ko bi vsled malomarnosti občinstva narodno novinstvo propadalo, propade i naša, narodna slovenska stvar. To pa bog ne daj!

Ob enem se srčno zahvaljuje „Slovenskega Naroda“ uredništvo v imenu domovinske stvari vsem gg. dopisnikom in vnanjim sodelavcem, ki nam nesebično in vrlo pomagajo, da je naš list gotovo mej vsemi domačimi časopisi z malimi in večjimi izvirnimi poročili najboljšo postrežen. Naj nas blagovolijo tudi nadalje podpirati z marljivim dopisovanjem. Ne udajmo se!

O naših učiteljicah.

(Dopis iz pedagogičnih krogov.)

Prav iz srca nam je govoril gosp. dopisnik iz Štajerskega v „Slov. Narodu“ štev.

123, dne 3. junija. Naj bode tudi meni dovoljeno, svoje mnenje o tej prevažnej stvari izjaviti. Zanimati in odrekati ženskam vse naravne zmožnosti za izrejevanje, bilo bi nepošteno. Priznati se še mora nasproti, da so v resnici nekateri predmeti, kakor ženska ročna dela, gospodinjstvo, itd., v katerih utegnejo ženske uspešniše od učitelja delovati. Priznati je dalje, da so ženske kot izrejnice v privatnih hišah velikokrat hvalevredno delovale, in da so v otročjih vrtih nenadomestljive.

Toda, da bi se ženske kot učiteljice za vse ali vsaj večino šolskih predmetov v ljudske ali dekliške šole nastavile, to bi jaz ne svetoval. In zakaj ne? — Zato, ker ženski spol nže od nature nij za to odločen. Poklic in delovanje učitelja zahteva posebno telesno moč; delovanje v z nezdravim zrakom napolnjenej šolske izbi vniči slabotno in nježno žensko natoro, posebno v mestu odgojeno, dosta prej in veliko lažje, nego moško. Vprašamo: kak dobiček ima od tega država in šola, ako je veliko število ženskih invalidov? —

Radi dovoljujemo nekaterim ženskam (a to število je jako majhno), katere imajo nekako posebno telesno in duševno moč in nagnjenje do tega, takim, katerih urav in volja je neprestano prizadevanje za znanstveno in poklicno izobraževanje, nekako „emancipacijo“ v tej nameri, dasiravno se nam tudi za take stopinje v javnost vedno nevarna dozdeva. Izjemno navejajo ravno take. Toda, zoper splošno emancipacijo moramo pa svoj „veto“ izreči. Nevarnost je pred durimi! Zakaj se namerava z ženskami nadomestiti učiteljska mesta? Ozi-rajmo se na socijalno vprašanje. Ker žalostne izkušnje pričajo, da se brez zakonstvo

vedno bolj razširja, prizadevajo si nekateri ženskemu spolu vsake vrste ali razpola pridobitve dosegljivo storiti. Ali bi pa ne bilo modrejše, prizadevati si izvedeti tej prikazni pravi vzrok? — Mar nij napačna ženska izreja to zakrivila? — Da, da, gospoda, to je polje, katero je vredno večje pazljivosti!

Iz izkušenj znamo, da do denes se po ženskem spolu nij še mogo posebnega, vi-teškega in spomina vrednega na tem polji zgodilo. Ali so n. pr. v Ameriki ali Angliji ženske, resp. učiteljice v šoli do denes kaj posebnega storile? — In vendar se tukaj nahaja ženskih učiteljic posebno lepo število. Zgodovina pa uči, da večina ženskih, katere so se v javnem življenji in na duševnem polji odlikovale, bile so prisiljene nature izvzemši čisto posamezne pisateljice srečne genije kakor George madame Stael itd. Take navadne pa nikakor niso sposobne za izrejevanje čistih otročjih duš.

Razzakonitost pa se bode po nastavljanji učiteljic še vedno bolj razširjala. Učiteljica bode se na poti omikanosti in delavnosti v šoli vedno bolj odtegovala družinskemu življenji. Bode li imela v pripravnici ali pozneje v službovanji priliko prave blišne pridnosti, varčnosti in gospodarstva, — najpotrebnejše čednosti prave gospodinje — prisvojiti si in se jih navaditi?

Dalje trpi pa tudi njen fizični blagor vsled duševne prenapetosti v pripravnosti in pozneje v službovanji; pomanjkanje krvi, slabost čutnic, nezmožnost in slabost histerije in Gütthejev ženski „ihr ewig Ach und Weh“ so na dnevnem redu, za katere bolezní moški stan še skoro ne ve. — Prava ženska narava se popolnem izgubi, ter iz-cimi se nekaj psevd-možkega. Skušnje pa dokazujejo, da take ženske redkokrat sre-

Listek.

Zilska dolina.

(Spisal Lj. Dragotinln.)

(Dalje.)

Ko se je ljudstvo nabralo okolo „stebra“, in sicer v primernej daljavi, da se kaka nesreča ne pripeti, je nalašč v to izvoljeni „starešina“, krepak in lepo oblečen mož „kufo“ na kol nasadil in sedaj se je bitje pričelo. Borivcev je bilo osem. Vsi so bili enako oblečeni in kaj čvrste postave. Jahali so na okinčanih in iskrenih konjih, in sicer brez sedla. Jahanje je — posebno človeku, ki je to prvokrat videl — kaj divje in pogumno. Vsak teh borivcev je vihtel v svoji desni posebni „železni kol“, ki je baje pol sežnja dolg in blizo deset funtov težak. Vsi za poredoma mimo „kufe“ v hitrem diru prihajajo in skušajo z železnim kolom

barigljico izbiti, ter ji dno predreti. Mej tem izbijanjem, katero blizu pol ure trpi, se „kufa“ mnogokrat okoli stebra zasučé. Vsakdor teh borilcev skuša drugega gledé gibčnosti moči in poguma prekositi. Če se enemu udar ponesreči, ali da njegov konj v pravem trenutku na stran zaherskne, mu nezadovoljnost nasproti doni po smejanji in mrmranji od strani občinstva. To pa mladeniče še bolj navduševa in vnovič se nate- z večjo srčnostjo. Kdor „kufo“ popolnem in prvi razdrobi, je zmagovalac in dobi že od zbranih glasno pohvalo. Starešina pa je mej tem časom od „kraljice“ tega dné za zmagovalca na skrivnem umeteljni „venec“ do-bil, katerega sedaj namesto „kufe“ vrh „kola“ drži. Mladeniči še trikrat mimo sta-rešine jezde, in sicer bolj mirno. Starešina vsacega malo „podraži“ in potem zmagovalcu venec podá. V tem trenutku pa mej občnim smehom drugi jezdec v hitrem tiru

domov odjahajo. Zgodilo se je to tako hi-tro, da nij bilo moč, za njimi gledati. Zma-govalec oddá konja, sprejme voščila in po-hvalo pristopivših prijateljev in znancev in godba njemu na čast prične igrati narodno pesen.

Domači fantje, v sredi zmagovalca, se na to počasi z godbo vred pomikajo k lipi, kjer imade biti ples.

Predno pa preidem k „visocemu rajn“, hočem še omeniti, da se „kraljica“ te na-rodne veselice prej ta dan od deklet istega kraja posebno voli. Povprašavši neko 78 let staro, jako prijazno ženico, katere lastnosti mora imeti, poizvem, da mora biti popolnem „ledik-stanú“, ne sme imeti nezakonskega otroka, ne sme imeti projavljenega „šocja“, mora torej biti devica in mimo tega lepa, čedna in dobrega vedenja. „Krancelj“, ka-terega „kraljica“ zmagovalcu po „starešini“ podá, mora dotični odlikanec dobro braniti,

čen zakon narejajo in na stara leta so moderne „copernice“, sitne itd.

Mlada dekleta bi ne smela zaradi lastne sreče takih resnic presliševati, ter si stanu ne prehlavno iskati, kateri jih daleč proč od pravega ženskega namena na zemlji odpelje.

Nikakor se ne more tedaj nameščene učiteljice kot pomoček za rešitev socialnega (ženskega) vprašanja smatrati. Sicer se pa meni dozdeva, da socialno vprašanje, vsaj pri nas nij nikakor v naravnem razmerju k pedagogiki in šoli. Tudi se nam zdi, da je šola preimenitna naprava, da bi se rabila kot eksperiment pri reševanju socialnega vprašanja. Šola je sebi „samonamen“. Otrokom se le krivica godi, ako se silijo in vabijo v šolo tuji elementi.

Na razsodbo nekaterih se pa zopet ne sme naslanjati, kajti taki vidijo le vnanost, jih pa tudi mehanična dresura bolj slepi, kakor tiho idejsko delovanje onega, kateri zna in ve celega človeka izobraževati. — Tudi je neovrgljiva resnica, da je zgovornost ali jezičnost neka posebna lastnost sicer ljubelega nam ženskega spola.

Kdor pa veliko govori, kakor naše pozitivne in negativne krasotice, o tem je naravno, da sebe dostikrat brez potrebe trpinči in muči, nazadnje pa vendar ne zve, kaj drugi mislijo ali kar bi rad zvedel (resp. zvedela). Šola pa mora posebno na to gledati, da privadi otroke samodelavnosti, ter jih vadi resnega mišljenja, ne pa brbljati.

Da je disciplina v šolah učiteljice oslabiljena, to je naravno. Vsaj so ženske reve podvržene vsakovratnim slabostim, o nekaterih časih so one naravno bolj muhaste, termaste, vzbudljive, razdražljive, torej tudi več ali manj nagnjene k zmerjanju in nepravemu kaznovanju. To in vedno pomanjkanje stanovitosti, nedoslednost v ravnanju, kar se pri ženskem spolu sploh pregledati ne sme, stori, da v taciš šolah pomanjkuje stroge discipline, ki pa je neobhodno potrebna za uspešno poučevanje in izrejevanje.

Nekateri hočejo ženskemu spolu pripisovati posebne dve lastnosti kot vrline ali kreposti, namreč potrpežljivost in rahločutnost. Ali, boga-mi, ravno s tem so oni izrekli svojo obsodbo o sposobnosti ženstva za splošno, javno učiteljevanje. Ali so mar ženske res tako potrpežljive dušice? Ha, ha! Pa pustimo to!

Še eno. Vsi narodi in vse države so terjale od šol, da vzbuja tudi domoljubje ljubezen do države in do naroda. A hoče ženska domoljubje buditi? V obče ga ona sama nema. Male so izjeme, jako male, žalibog. Sploh so dekleta take, da ako se zaljubi ena v lepega Turka, Angleža, Francoza ali Kineza, — ravnal se bode njen patrijotizem po moževem, to se ve, če (dovolite) „hlače nosi“. Prvotnega, globoko iz srca in krvi izvirajočega patrijotizma jaz pri ženskih ne iščem.

Sploh je znano, in to nam mora sleherni pritrditi, da tudi možki učitelj mora imeti dovoljno mero potrpežljivosti in rahločutnosti, razum mu mora biti posebno omikan in imeti mora tudi trdno voljo in neomahljiv značaj.

Vse to se pa pri ženstvu ne nahaja v posebno obilnej meri. Nравstvena in razumna omika so pa poglavitne vednosti vsacega odgojitelja! — Dalje vem tudi iz izkušenj (postregel bi lahko z imeni), da učiteljice pri prvi lepej in dobri priliki rade svoj učiteljski stan z drugim zamené, v katerem se nadejajo več sladkosti in veselih ur doživeti in — lepšo obleko nositi, lepim možkim bolj dopasti, ker je vedno ženska „ultima ratio“. Ako pa one pozneje svoj stan spremené, onda je to gotovo dokaz, da si prvega nijso bile po poklicu izbrale, ampak le kot „Nothnagel“.

Vprašamo: kaj pa ima v takih slučajih država, šola in one same od vsega? Nič. — Taki čini so pa tudi za učence jako obžalovanja vredni. V prvih letih svojega delovanja se one le bolj učé; potem kadar so si nekoliko izkušnje prisvojile, ter bolj „praktične“ postale, in bi lahko uspešnejše delovale, se pa poslové od šole, če so kje „moža“ vlovile, kar je še najposlednejša „ultima ratio“ vsake Eve. Da bi se pa zahtevalo, da bi se za vse — katere so učiteljice postale — večni celibat vpeljal, to bi bilo menda pa vendar nekaj barbaričnega in nezalisanega v 19. veku. Težko bi tudi takega gospodičine učiteljice tega greha na tem in onem svetu odvezale. Uže stari Rimci so svoje Vestalke težko dobili, denes . . . a molčati moramo.

Verjamemo, da se dobé taki, kateri ne morejo razumeti, da je „mož“ in zakon na vse zadnje vendar ženstva poglavitni namen, ter da svojeglavno trdé, da ženska nij le

edino za bišo in delovanje v družinskem ali familijskem krogu, ampak da tudi ženstvu kakor možu pripada ves javni svet, boj z njim in vsa učenost. Mi pa rečemo in za nami se bode še ipak reklo zmirom: naravni poklic ženstva je zakon in lepa tiha ljubeznjiva domačnost. Da, da, lepe ve gospodičine učiteljice, le roke na srce, preudarno in brez zamere. — Da je ženska res uže od nature bolj na zakon in familio in tiho ljubezen navezana, nego za hrup, razvidno je, da, ako famiiije ne doseže, ona degenerira, ostane jej celi zistem organov v miru in nedelavnosti in značaj se jej neljubeznjivo izpremeni. — Ne zove se zastonj „slabejši spol“. Občutljivost za vnanje vzbude in živabnost je pri ženskem spolu res močnejša od trdnosti, ko se to pri možkem spolu ravno nasproti nahaja. Manjša mera trdnosti pa ne vodi le k površnosti vsega, ampak tudi k pozabljivosti, nejasnosti vseh zapopadkov itd. Končno le to: Emancipacija ženstva na račun družine, je zmešnjava!

G.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. julija.

Cesar je prišel prvega julija zjutraj v Prago. Župan mu je izrazil sočutje Pražanov zaradi smrti Ferdinandove, cesar se je zahvalil.

Zaradi smrti cesarja **Ferdinanda** so vsi češki listi izšli s črnim obrobjem. „Narod češki oplakava v pokojniku svojega zadnjega kronanega kralja in dobrotnika“ pravijo.

Praška „Politik“ pravi v št. od 30. jun., da češki cerkveno politični list „Čech“ nij organ narodne stranke Palackega in Riegra ker je ultramontansk in mu je Rim in Praga vse eno. — Čudno, pri nas se pa pravi, da komur nij Rim in Slovenija vse eno ali celo Rim še več, ta nij naroden Slovenec.

Kardinal Rauscher in njegov „Volksfreund“ sta s svojo katoliško „**reichspartei**“ tudi na konservativnem Tirolskem popolen fiaško naredila. Hoteli so jo v Höttingu pri Insbruku ustanoviti, in „V.“ je uže program prinesel. Sedaj pak se hütt. pol. društvo izjavlja proti temu programu.

V **Pešti** so se začele uže volitve. Deak je bil z aklamacijo za peštanskega kandidata postavljen. Mesto je bilo prvega t. m. polno zastav.

Vnanje države.

Francoska levica je izpoznala nezmožnost, da bi se skupščina razpustila uže

zaradi česar ga tudi k plesu ne vzame so-boj. Vest, kakor da bi tujcu ne bilo dovoljeno, bližje priti k „stebri“, moram kot neresnično odbiti; ali reči moram ob enem, da nobeden tujec, ki to narodno šego prvi-krat vidi, ne ide blizu „stebra“, ker mu je igra premogočnega vpliva in se v drugih okoliščinah tudi lahko kaka nesreča pripeti.

Ako ta iz starodavnosti izvirajoča navada pozornost domačinov, vaščanov in tem bolj še tujcev na se vleče, se nemamo ču-diti, da so leta 1821. ob času ljubljanskega kongresa precejšnjo množico Ziljanov naprosili, kateri so potem v Ljubljano došli in svoje junaške vadbe pred takrat zbranimi vladarji na občno čudenje in zdatno pohvalo prednašali. Tudi leta 1856., ko je naš cesar zilsko dolino z dohodom počastil, so Ziljani „kufo“ bili, kar se je vsim kaj dopadlo. Udeleževalo se je takrat te igre blizu 70 mladeničev. Taka narodna šega gotovo iz-

vira iz dobe, v kateri so se morali vaditi v gibčnosti in pogumnosti, ker so imeli vedne borbe s sovražniki. Vse to podá ljudstvu junašk značaj. Kolikor je meni znano, se enaka junaška igra ne nahaja pri nobenem slovanskem plemenu avstro-ogerske države, in skoraj gotovo se mi zdi, da je ta igra poprej bila bojevalna vadba, katera se je pa povsem — kakor se kaže — v prečudenje vseh obranila. Kljub raznih viharjev mnogih stoletij in raznih vladnih sistem, kljubu ne posebno primerne lege, kot na meji laške in obdani na zahodu in severu od nemških sodeželanov, vidimo pri Ziljanih vendar še lepo ohranjene šege, katerih zvesta hranitev jim je tako pri srcu, kakor pohlepnežu demanti in biserji. Zvesto in nepremakljivo se jih drže in jih vedno v visocem čislui imajo in uže v tem oziru zaslužijo naše obče pripoznanje in zadovoljstvo. —

Mej tem časom dojde občinstvo k lipi, h kraju „visocega raja.“ Na lipi je oder za godce. Dekleta naredé okolo plesišča štiri- do petvrstni kolo in na plesišče nastopijo najprvo fantje iz iste vasi, v kateri je ples. Najprvo zapojejo popolnem mirno in bolj vzvišeno pesen, ki se prične:

Bog nam dej en dob'r čas,
Te prvi raj začeti,
Da smo ga le začeli,
Še naba ne b'mo neli . . .

Uže besede prvih štirih vrstic nam kažejo, da imamo tu posebno staro pesen. Soglasja na koncu vrstic nij najti in reči smemo uže z ozirom na to, da je v resnici staro-narodna; ali tudi drugi slučaji v to govoré. Napev n. pr. je jako star, počasen in bolj na način koralov in tudi najstarejši ljudje ga isto tako znajo narekati in peti, kakor mlajši. Večji del pevajočih mladeničev je pel enakoglasno in manjši je pri-

10. avgusta, zatorej hoče nasvetovati razpuščenje v oktobru meseca.

Rimski papež je poslal 20.000 frankov v dar kot podporo in miloščino francoskim prebivalcem, ki so po povodnji unesrečeni.

Rimski senat je (kakor smo uže povedali) sprejel postavbo za javno varnost v Siciliji. Pri tej priliki so tudi v senatu govorniki opisali strašno stanje v Siciliji. Skrivna zarota tatov in razbojnikov „mafia“ imenovana, je tako daleč raztegnjena, da so colni čuvaji v Palermi sami mafiozi.

Iz Španije se poroča: Martinez Campos je zasel soteske pri Ebru, da bi zadržal Karliste, ki hote zbežati iz Valencije in Aragonije v Katalonijo. Karlisti se zbirajo pri Cantavieja. Jovellar je šel z 28.000 možmi 12.000 Karlistom nasproti, ki so v bližini Cantavieje pod poveljstvom Dorregaray-a.

Pruski minister za kultus znani Falk je sprejel v Düsseldorfu deputacijo, ki mu je svoje soglasje izrekla k njegovemu ostre-mu postopanju nasproti klerikalcem. Tudi pri banketu so ga slavili kot prvega borilca za slobodo na cerkveno-političnem polju.

Mej Kitajci in Angleži utegue do borbe priti, ker so Kitajci ubili angleškega vodjo neke ekspedicije, Margarya, a nočejo zadostjenja dati.

Domače stvari.

— (Pravda za bledsko jezero.) Večkrat smo uže poročali o pravdi za bledsko jezero, katero je hotela graščina Bled kot svojo last reklamirati. Zastopnik gosp. Malnarja in indirektno vse bledske okolice g. dr. Mošé je z odlokom od 25. jun. dobil to pravdo tudi v političnej najvišjej instanci, pri ministerstvu za kmetijstvo, katero je izreklo, da graščak g. Ruard lastnine nij dokazal, torej je jezero na Bledu javno blago v smislu §. 3 d. p. od 30. maja 1869. — Ker se je g. Ruard precej po prvem Wurzbachem „po domače“ narejenem odloku na last bledskega jezera prepisati dal, bode sedaj morala še c. kr. finančna prokuratura z njim tožiti se za Bled.

— (Raz-škof g. Vidmar) baje sedaj prosi za penzijo! Tako gre govorica po Ljubljani. Mi bi skoro ne mogli verovati tega od moža, ki si je nad 300.000 gold. priškofoval in nij bil niti senca požrtvoval-nemu blazemu predniku škofu Volfu. Če je pa res, da hoče še „penzijo“, vendar mu je država ne bode dala, upamo. „Urška“ ima dovolj.

— (Imenovanje.) G. Valentin Preširen, oficijal pri deželni sodniji je imenovan za vodjo gruntnih bukev v Kranji.

vdarjal. Tako zvanega „po črez petja,“ kakor se v junskej in rožnej dolini čuje, nij-sem zaslišal.

Če se uvodna pesen odpoje, zagodejo godeci in „zmagovalec“ s poprej omenjeno „kraljico“ pričneta „visoki raj,“ kateremu se večjidel vsi fantje iz iste vasi pridružijo. Ta ples je v svojej naravi kaj izreden in očitno dokazuje ostanek stare dobe, ter je gotov dokaz slovanske starožitnosti in staro-narodnih navad v čast poganskih idej. Mej plesom mnogokrat pojenjajo, okolo plesišča počasi promenirajo in daljne kitice uvodne pesni zapojó. Drugi ples je navadno miren, podoben „štajerskemu.“ Vsi mladeniči, kateri plešejo prvi „visoki raj,“ plačajo posebni donesek „vobčno,“ katerega hrani starešina, ki potem v sedmini po veselici vse plesalke prvega „raja“ s tem denarjem pogosti. Zopet stara, lepa in izredna navada!

— (Društvo kranjskih vojaških doslužnikov ali veteranov) ima v nedeljo po pôlu dne ob 3 uri v mestnej dvorani svoj prvi občni zbor. Na dnevnem redu je volitev novega odbora.

— (Odlikovanje.) Poslanec vitez Gariboldi je dobil križ Franc-Josipovega ordna. Njegovih kacic „zaslug“ za javno življenje se ne more lahko uganiti.

— (Iz Bukovice) pri Gorici se nam piše, da je neka ciganka svoje novorojeno dete na polji z ruto zadavila in mrtvo v grm položila, kjer ga je nek kmet našel, ki je uže poprej ciganko tam čepeti videl. Stvar ima uže sodnija v rokah. Želeti bi bilo, da bi višje oblasti vendar enkrat zabranile tako cigansko klatenje. — V Brzoviaku pri Vogerskem so tatovi nekemu kmetu 49 gl. ukrali, pustil je doma za varuhinjo svojo — gluho teto.

— (Iz Gorice) se nam piše: Sredo po pôlu dne je bila huda nevihta, v goriškej okolici je mnogo škode učinila. V bližnjem št. Petru je pa strela ubila hlapca necega tukajšnjega posestnika in trgovca. Stal je na hlevnih durih, baš ko je grmelo in treskalo; strela je vanj udarila, ga razkrojila in ostal je takoj mrtev. — Denes smo izvedeli, da je v Fojanu pri Zagradu mož ženo z nožem zaklal. Zabodel jo je trikrat v vrat, in reva je na mestu dušo izdihnila, krvoločnega moža je pak sodnija zgrabila.

— (Iz Brd) pri Gorici se nam poroča; 29. t. m. je strela udarila v dimnik Miha Lenardiča. Sedel je na ognjišči, strela ga je omamila, padel je nesrečno v ogenj, in zdaj leži na postelji v smrtni nevarnosti. Ne vem kaj bode, sleherni dan imamo nevihte in dež, polje hudo trpi.

— (Vinorejska šola v Mariboru) je po svojem ravnatelju g. Göthe-ju izdala račun od 1. marca 1872 do začetka marca 1875. Iz njega poizvemo, da je šolo obiskovalo 63 učencev, večjidel iz slovenskega Štajerja. Stroškov z nakupom posestva vred je bilo 68.802 gl., dohodkov pa 14.058 gl., Dežela je tedaj morala določiti 54.247 gl.

Javna zahvala.

Podpisano šolsko vodstvo šteje si v svojo dolžnost, slavnemu društvu „Narodna šola“ za poslanih 91 kosov pisank za slovensko lepopisje, 12 kosov elastičnih tablic, 24 kosov Hardmuthovih svinčnikov, 23 kosov roč-

Sploh se pa uže iz zunajnega vedenja pri plesu kaže, da je vsem ples jako priljubljen in po-pravici pravi njih narodna pesen:

„Cev dan sem jez pobič žvižgov,
Cev dan sem jez pobič pev
Jez dro 'mam si dečvo zbrano,
Deleč tam je pod goró;
Jez jej godec bom perpelav,
Da se bom igrajav ž njo.“

in zopet druga se končeva:

„Kadar greš v hirbart, koj pridi gredé,
Bom pa en malo pogostiva te,
Rajat te tud' pelam,
Juhé! koj gvišno pridi.“

Ali če mladenič z deklico pleše, še nij vse dosegel, ker pravi mu ona po narodnej pesni:

„Da boš godec lih perpelav,
To ti bode vse zastónj;
Jez 'mam že en druga šocja,
Ki ga prav lubila bom.“ — —

(Konec prih.)

kov za peresa, 90 kosov kamenitih črtalnikov 1 gros M. G. Criner-Runovih jeklenih peres in 1 bukve pisnega papirja v imenu revne šolske mladeži prav iskreno zahvaliti se. Dalje pa tudi to vro društvo vsem narodnim šolam, učiteljem in drugim za pravi napredek mladine vnetim prijateljem šole prav goreče v podporo priporoča.

Vodstvo enorazredne ljudske šole v Šturijsi dne 25. junija 1875.

M. Rant, vodja.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodecu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebravljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicíne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicíne na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastónj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in gríži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodejni v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas topla vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš-aimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicíne na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebravljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varazdin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehantih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 12 gold., 12 funtov 30 gold., 24 funtov 36 gold.,

Revalescière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr., 2 2 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu 2 2 gold. 50 kr. — 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Schur, v Gradci bratje Oberanzmeyer, v Lina-

bruku Diechtl & Frank, v Celovec P. Birnbacher, v Lenči Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černovcu pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gracu pri bratih Oberranzmeyr, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijalnih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih naznanilih ali povzetjih.

Tuji.

30. junija:

Evropa: Adrano iz Tirolskega. — Drenik iz Trsta. — Stare iz Mengša. — Romenay iz Štajerja. — Pri Sionu: Kiefel iz Tirola. — Wolfarth iz Dunaja. — Kočevar iz Krškega. — Lahusen iz Berlina. — Juvančič iz Ljubljane. — Statin iz Dunaja. — Pri Mailči: Fischer iz Dunaja. — Zemonovič iz Trsta. — Lesner iz Dunaja. — Rothel iz Kočevja. — Urbančič iz Dvora.

Dunajska bora 2. julija.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	25 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	60
1860 drž. posojilo	111	90

Akcije narodne banke	927	—
Kreditne akcije	214	50
London	111	45
Napol.	8	88
C. k. cekini	5	22
Srebro	100	50

Naznanilo.

Podpisani ima veliko množico okolo 70 funtov nenavadno lepih in zdravih, posebno za seme izvrstnih

sviloprejnih kokonov

na prodaj, ter jih vsem čestitim sviloprejcem toplo priporoča. Kdor jih hoče v prednji videti, naj se podviza, ker 5 dni bodo še čakali.

Anton Arko,

(236—2) posestnik in krmar v Ribnici.

Oznani.

Priložna pekarija,

edina v okraji Ložkem, odda se precej od 1. julija t. l. v najem z vso pekarsko pripravo z jako ugodnimi pogoji. Porabi se 16 do 20 centov na mesec pšenične moke; na tanko se izve ustmeno ali pismeno pri lastniku

(134—2) **Franjo Kovaču.**

Beste Nähmaschine der Welt.

Za Kranjsko edino in samo

pravi pri podpisanemu.

Poleg originalnih Howe-strojev se nahajajo pri meni skoro vsi znani šivalni stroji inozemski po zelo znižanih cenah in v veliki izbiri.

Kakor tukajšnji zastopnik najboljših in najstarejših fabrik za šivalne stroje celega sveta, t. j. ameriških Elias Howe, potem Singer & Comp., Grover & Backer, dalje gospodov Baer & Rempel, Lehmann & Comp. na Pruskem, Wheeler & Wilson-strojev itd., sem v stanu tekmovali z vsako konkurencijo.

P. t. kupateljne dame in gospodje so tedaj prošeni, izbrati si kakor prejšnja leta svoje potrebne stvari v mojem bogatem skladišču, ter sem porok za izvrstno in pošteno postrežbo.

Tudi plačila na obroke.

Vsled zahtevanja oskrbljujem i ponarejene stroje a po 10—15 gld. ceneje, kakor gori omenjene vrste.

Mašinska svila, cvirn, šivanka, olje, aparati, štrgljač za prsne gube, volna za podlago pri Grover & Backer-strojih itd. so vedno v največji izbiri. (166—2)

Ljubljana, judovska ulica št. 228.

S odličnim spoštovanjem

Franc Detter.

Piccolijeva lekarna „k angelju“.

Farmacijske specijalitete

Gabriel Piccolija,

lekarja v Ljubljani, na dunajske cesti.

Anaterinova ustna voda in zobni

prašek. Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zobobol in ustne bolezni, zoper gnjilobo in majanje zob, zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut, prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za čiščenje zob. Kdor ga enkrat poskusi, dal mu bode gotovo prednost, vzlic vsim enakim izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkusno in ne slabodiseče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdlincev pulver. Nareja se z čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v pomoč bolehnemu človestvu, pri vseh notranjih in vnanjih prisadnih, zoper večino bolezni, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Elikzir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodečni liker. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glycerin-Crème. je posebno izborna sredstvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred vsemi umivalnimi vodami, lepoticjem in lepoticnim sredstvom, katera so čisto škodljiva. 1 steklenica 1 gold.

Rajzevi pulver. Izključljivo iz vegetabilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej podeli izvorno brhkost in čvrstost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olajšajoče. 1 steklenica 40 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico.

Učinek tega leka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lek uže poskusil sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti poštenu povzetju. (132—48)

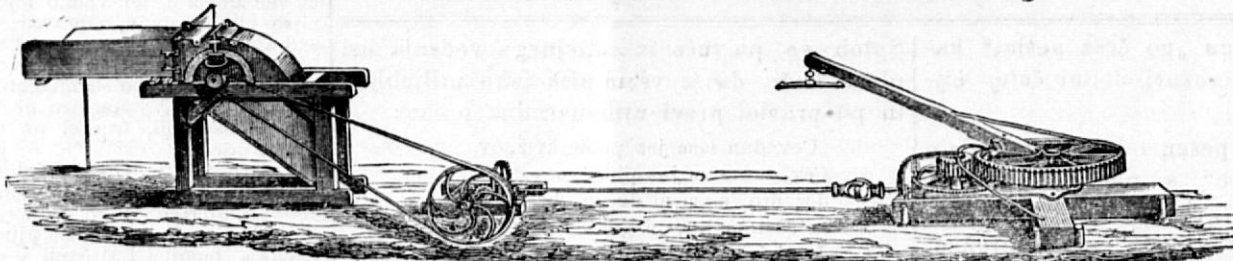
VOJSKE

sicer še ne bo tako brž, pač pa se nam uže bliža čas žetve in

mlačve.

Mlatiči bodo dragi, to je gotovo, in se bode vrh tega težko dobivali, žita pa bo, kakor kaže, mnogo, in ker se samo ne mlati, treba preskrbeti si uže za časa drugih pripomočkov. Taki pripomočki so

ročne mlatilnice na cveke,

pri katerih ima troje, k večjem čvetu ljudi, možkih ali žensk, opraviti, in katerih vsaka na dan 30 do 40 merikov žita namlati. Pri tem je zrnje uže očiščeno plev, klasje do zadnjega zrnja omlačeno.

Teh mlatilnic je bilo lansko leto mnogo prodanih in kupci jih na vso moč hvalijo. Goniti in rabiti jih je prav lahko.

Lansko leto so se prodajale po 132 gld. 50 kr., letos pa je cena znižana na 115 gld. v Ljubljani.

Za to mislimo, da ne bo noben količkaj veči posestnik zamudil napraviti si tako koristno mlatilnico; če pa je eden sam ne zmore, naj si jo napravijo po dva, trije, štirje, tudi cele vasi ali občine skup. Da se uže v enem letu splača, to je iz vsega tega gotovo vsakemu jasno. Dajó se tudi za plačo v obrokih.

Vsi drugi poljski in kmetijski stroji se lahko dobé, ako se naročé.

Zaloga ročnih mlatilnic v Ljubljani je pri

(231—2)

Jož. Debevco,

v Gradišči ob tržaški cesti, hiš. št. 57.